

Тоя кичестъ дворъ и тия прохладни сѣнки, ведно съ ледената вода сж истинска съблазнь презъ горещитѣ лѣтни дни.

Нашиятъ автомобилъ свири. Даде ни условниятъ знакъ, че е време за тръгване. Трѣбва да гонимъ Карлово. Тамъ ще преспимъ — такава ни е програмата. Бавно тръгваме обратно, изпратени отъ добрата монахина. Излизамъ последенъ. Спирамъ се на вратичката и се обръщамъ да видя още веднажъ, може би, за последенъ пжтъ, метохчето, хубавото дворче и плочитѣ, по който сж стѣпвали Василъ Левски и Ив. Вазовъ. Тихо въздишамъ. Става ми толкова леко и свѣтло на душата, като си припомнямъ за героичнитѣ дѣла на гражданитѣ отъ това парясано сега градче.

Ас. Калояновъ

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА

Честита да е Новата година!
Дано на всички тя да донесе
любовъ и миръ! — Та въ нашата родина
щастливи, радостни да сме!

И все напредъ безъ спънка да вървиме,
въвъ стегнати и стройни редове,
и като пеперуди да летиме
надъ примамливи цвѣтове!

И всѣки новъ день нека ни се види
отъ миналитѣ по-добъръ и чистъ,
и всичко, що отъ бждещето иде,
да бжде въ блѣсъкъ мекъ, златистъ!
